

[Karen Højte Jensen]

verne kan gå til undervisning én gang om ugen.

Jeg forstår ikke, at ministeren her også peger på, at intentionerne i EFG-loven ikke opfyldes. Jeg mener netop, at det er vigtigt, som det også blev nævnt af hr. Ole Vig Jensen, at vi får en relateret teoretisk undervisning, således at teori og praksis i højere grad kan kombineres.

Den samlæsningsordning, som ifølge bankerhvervet alene er tænkt som en ressourcebesparende foranstaltning, mener jeg også helt klart er noget, vi må tilslutte os. Mindre bankpladser kan have vanskeligt ved at sammensætte undervisningshold af rimelig størrelse, hvis ikke alle elever på bankpladser, der skal gennemgå den fælles grunduddannelse, samles i samme klasse. Indholdet af uddannelsen vil således også blive ens for alle elever.

Jeg bemærkede, at hr. Nørgaard Sørensen fra socialdemokratiet måske var lidt tilbageholdende med at sige, at dette forslag ikke var i overensstemmelse med EFG-loven. Han pegede på, at man skulle se på tingene igen. Desværre kom hr. Nørgaard Sørensen ikke med nogle bud på, hvordan dette skulle klares. Han nævnedes også, at der var uenighed i erhvervsuddannelsesudvalget.

Her vil jeg gerne fastslå, at bankerhvervet, altså arbejdsgivere og arbejdstagere, er enig i dette forslag. Det får mig til at udtrykke min forbløffelse over ministerens begrundelse for afslaget til bankerhvervet, hvor ministeren nævner, at det er problemer af overvejende fagpolitisk karakter, der ligger til grund for hendes afslag. Jeg må sige, at det åbenbart må være fagpolitiske hensyn uden for bankerhvervet, da bankerhvervets arbejdstagere og arbejdsgivere som nævnt har været enige om EFG-uddannelsens tilrettelæggelse. Jeg må betragte dette som yderst ejendommeligt.

Jeg finder altså ikke, at ministeren har dokumenteret, at dette forslag må afvises. Der bliver talt om intentionerne, men jeg synes nok, det hænger lidt for løst i luften.

Jeg var glad for den tilkendegivelse, der kom fra hr. Ole Vig Jensen om, at dette forslag var værd at overveje. Jeg ser, at der således er et klart flertal i denne sal for, at ministeren nu tager sit afslag op til fornyet overvejelse og tager flertallets holdning ad notam.

Vi ved, at der i dette folketing er en bred forståelse, når det drejer sig om at sætte effektivt ind over for ungdomsarbejdsløsheden, bl.a. gennem relevante og kvalificerede uddannelses tilbud. Det er i denne sammenhæng vigtigt at vise åbenhed og fleksibilitet.

Jeg er meget enig med hr. Øllgaard, når han siger, at vi skal passe på, at administration og procedure ikke i den grad blokerer for positive uddannelsesinitiativer – selv om de måtte komme fra erhvervene.

Jeg håber, vi kan slutte disse forhandlinger med, at denne sag får en positiv udgang.

Alfred Hansen (DR):

Vi står i den ulykkelige situation, at vi har ca. 250.000 arbejdsløse. Vi står yderligere i den ulykkelige situation, at det fortrinsvis er de unge, der bærer en uforholdsmæssig stor del af den byrde og de problemer, som det medfører at være arbejdsløs.

Imellem en tredjedel og en fjerdedel af samtlige arbejdsløse er i øjeblikket ungdomsarbejdsløse, det vil altså sige unge under 25 år. Derfor har vi naturligvis særlig behov for at være fleksible i opbygningen af vores erhvervsuddannelse. Vi må ikke låse os for fast i en ganske bestemt struktur. Derfor er det naturligvis meget forbavsende og ulykkeligt, at ministeren ikke i højere grad er gået ind på at løse de problemer, som bankerne er gået ind på at løse med hensyn til uddannelsen af deres medarbejdere.

Bankerne vil naturligvis være interesseret i at give deres medarbejdere den bedst tænkelige faglige uddannelse, så hvad den side af sagen angår, kan folketinget sikkert tage det ganske roligt. De skal jo ikke uddanne unge, hvis arbejdskraft de skal sælge til andre. De skal uddanne unge til at arbejde i pengeinstitutter, og hvem ved bedre end de, der netop arbejder i pengeinstitutter, hvilke krav der bør stilles, og hvilke kvalifikationer de unge bør have, før de får en sådan ansættelse?

Derfor vil jeg kraftigt opfordre til, at ministeren i sine videre bestræbelser på at skaffe unge i arbejde og skaffe unge en uddannelse overvejer sin stilling i denne sag.

I Danske Bankfunktionærers Landsforenings tidsskrift, som hedder »Bankstanden«, dateret 21. maj 1981, er der en leder, hvor der henvises til det afslag, som er årsag til, at